

DUIZEND VRAGEN

Het gaat goed met het Muziektheater in Vlaanderen. De ene prachtige voorstelling volgt op de andere, creaties worden aan de lopende band op de scène gebracht, organisaties verdringen elkaar voor het aanvragen van structurele subsidies, het buitenland slaat al die bruisende activiteit jaloers gade. En toch, en toch... Dreigen er duistere wolken aan de horizon?

DE OMGEKEERDE PIRAMIDE

De structureel gesubsidieerde organisaties kunnen in drie categorieën ingedeeld worden:

- drie supergrote met subsidies tussen € 1.000.000 en € 2.450.000
- een middenmoot bestaande uit vijf organisaties tussen de € 280.000 en € 490.000
- twee kleintjes: één organisatie ontvangt € 150.000, één festival € 120.000

Het totale bedrag toegekend aan Muziektheater kent een forse stijging van 79%, maar dat bedrag wordt bijna in zijn geheel besteed aan twee nieuwkomers. De projectenpot krimpt verder.

Zullen er middelen zijn voor verdere groei van wie nu al gesubsidieerd is? Wat met de kleine, nieuwe organisaties die aan de poort staan te trappelen? En met de projecten? Zal er nog geld zijn voor een frisse wind?

VOOR WIE IS AL DAT MOOIS?

Doorgaans valt er niet te klagen over de interesse van het publiek, er wordt niet gespeeld voor lege zalen. Zelfs ongewone, grensverleggende producties worden met gretigheid opgepikt. Anderzijds is het totale artistieke aanbod overweldigend groot, minder bekende organisaties hebben het daarom wel eens moeilijk hun product te slijten. Traditiegetrouw wordt dan beschuldigend gekeken richting culturele centra en kunstencentra. Maar op het einde van het jaar moeten ook hun boeken kloppen, rode cijfers zijn uit den boze!

INTERNATIONAAL, MOET DAT?

Dan misschien maar kansen zoeken in het buitenland! Sommige organisaties slagen daar briljant in, hier en daar klinkt gemor omdat zij in eigen land nog nauwelijks te bewonderen zijn. Andere hebben het er lastig mee: goede kontakten aanknopen, voldoende middelen opzij leggen om de sprong te kunnen financieren. Muziektheater is natuurlijk bij uitstek geschikt om internationaal te gaan, meestal speelt taal immers niet zo'n cruciale rol. En mag de Vlaamse Gemeenschap niet wat uitstraling verwachten in ruil voor de middelen die zij ter beschikking stelt?

SAMEN STERK

Samenwerken: het ei van Columbus! Maar gaat dat niet ten koste van je eigenheid? Worden kleine, onervaren organisaties niet door de grote platgedrukt? Kunnen de kleintjes leren van de grote, is het niet zo dat men door schade en schande wijs wordt? Worden kunstenaars echt wel met open armen ontvangen, bieden rugzakjes daar hulp bij? Verkiest een kunstenaar eigenlijk niet een organisatie op zijn/haar maat gesneden? En is daar iets mis mee? Intussen wordt er al heel wat geproduceerd, binnen en buiten de Vlaamse grenzen. Werkt dat ook?

SCRIPTA MANENT

Levert die uitbarsting van muziektheatrale creativiteit nog wel iets op voor het nageslacht? Worden de teksten, wordt de muziek op papier vastgelegd, of is alles improvisatie? Zullen de nieuwe stukken die nu het licht zien later opnieuw worden gespeeld, op ruime schaal, ev. zelfs door het amateurtheater? Of wordt zoiets niet geambieerd en huldigt men het artistieke principe dat enkel het ogenblik van de creatie van belang is en dat elke generatie zelf maar moet zorgen voor de kunst die ze verdient?

ARME KUNSTENAAR!

De sector is nu geprofessionaliseerd, vaak is er geld voor een intendant, een zakelijk leider, begrotingen worden transparant en sluitend opgesteld. Ook aan multimedia wordt er veel gespendeerd, het is de dwingende trend van dit ogenblik, geen voorstelling zonder geprojecteerde beelden op reuzengrote schermen of zonder soundscapes , ev. live gemanipuleerd. Akoestisch uitgevoerde muziek is schaars geworden. Maar blijft er nog geld over voor de acteur, de zanger? Volgens welk barema worden zij betaald? En welk honorarium wordt voorzien voor de regisseur, de componist?